

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.52/2019/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év november 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ittas járművezetés vétsége miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. szeptember 4. napján kihirdetett Kb.I.68/2019/4. számú ítéletét helybenhagyja.

A járművezetéstől eltiltás tartamába beszámítani rendeli az elsőfokú ítélet kihirdetése óta a mai napig eltelt időt.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárás során felmerült 18.085,- forint (tizennyolcezer-nyolcvanöt) bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. június 11. napján kelt Kbpk.I.64/2019/3. számú büntetővégzésében **vádlottal** szemben a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett ittas járművezetés vétsége miatt 350 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetés, valamint 1 év 6 hónap „B” kategóriába tartozó közúti járművezetéstől eltiltást szabott ki. Az összesen 350.000,- forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A járművezetéstől eltiltás tartamába beszámítani rendelte a 2019. március 2. napjától 2019. június 11. napjáig eltelt időt.

A büntetővégzéssel szemben a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség 6.Nyom. 246/2019. szám alatt a törvényes határidőn belül tárgyalás tartását indítványozta a járművezetéstől eltiltás tartamának súlyosítását végett. Egyben utalt arra, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény nem minősül folytatólagosan elkövetettnek.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a Kb.I.68/2019/4. számú, 2019. szeptember 4. napján tartott előkészítő ülésen kihirdetett ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő ittas járművezetés vétségében. Ezért őt 320 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetésre és 1 év 6 hónap „B” kategóriába tartozó közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Az így kiszabott összesen 320.000,- forint pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A járművezetés tartamába beszámítani rendelte a 2019. napjától a 2019. szeptember 4. napjáig eltelt időt. Kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az előkészítő ülésen jelen volt ügyész fellebbezést jelentett be súlyosításért, a büntetővégzésben

meghatározott napi tétel számú pénzbüntetés, továbbá 2 év járművezetéstől eltiltás kiszabása végett. A vádlott és a védő az ítéletet tudomásul vették.

Az ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Kifejtette, hogy a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés mértéke és a járművezetéstől eltiltás tartama nem elégséges a büntetési célok eléréséhez. Érvelt azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe, hogy a közepes fokú ittas állapotban, utasokkal gépjárművet vezető vádlott a vele szemben fogatosított rendőri intézkedést követően, továbbá vezetői engedélyének elvétele után ismételten ittas állapotban vezette a gépjárművét. Álláspontja szerint az elkövetés fenti körülményeit kellő nyomatékkaal értékelve a büntetővégzésben kiszabott 350 napi tétel pénzbüntetés enyhítése még a folytatólagos elkövetés megállapításának mellőzése ellenére sem volt indokolt. Ezért a pénzbüntetés napi tételszámának emelését, valamint az 1 év 6 hónap „B” kategóriájú közúti járművezetéstől eltiltás tartamának súlyosítását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.722/2019/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az ítéleti tényállás személyi részét a vádlott által a nyomozás során tett vallomás alapján ki kell egészíteni azzal, hogy a vádlott 2017. óta rendelkezik vezetői engedéllyel, évente kb. 10.000,- km-t vezet, eddig közlekedési szabályszegés miatt vele szemben szabálysértési, közigazgatási, vagy büntetőeljárás nem indult. Érvelése szerint az elsőfokú katonai tanács helyesen tárta fel a vádlott terhére róható súlyosító körülményeket, ugyanakkor nem lehet nagyobb mértékben a vádlott javára értékelni a büntetlen előéletét, tekintve, hogy az egy szerződéses katona számára alkalmazási előfeltétel. A nem katonai bűncselekményt megvalósító vádlott esetében a szolgálati viszonyának megszűnése nem releváns körülmény. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a cselekmény nagyobb társadalomra veszélyességét, ami abban nyilvánult meg, hogy a vádlott közepes fokú ittaság állapotában, rendőri intézkedést követően, a vezetői engedélyének elvétele után ismételten vezette a gépjárművet. Mindezekre figyelemmel azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétel számát súlyosítsa, a közúti járművezetéstől eltiltás tartamát emelje fel. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet helyben hagyását indítványozta, mert álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által kiszabott büntetés a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérését megfelelően szolgálják.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez.

Az ügyészség által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentette be az ügyészség. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezéseket érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a.) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította. A Be. 580. § (2) bekezdés a.) és b) pontjára figyelemmel a felülbírálat nem terjedt ki a bűnösség megállapításának és a jogi minősítésnek a felülbírálatára sem.

A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon

kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

A másodfokú bíróság egyebekben a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el az ügyész által bejelentett fellebbezést.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Helyesen járt el, amikor a büntetővégzés meghozatalát követően, az ügyész tárgyalás tartására irányuló kérelme alapján a Be. 743. §-ban írtaknak megfelelően előkészítő ülést tűzött ki az ügyben. Eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat. A vádlott az elsőfokú katonai tanács által teljes körűen fogantatott törvényes figyelmeztetéseket követően beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Ezt követően az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő és a tárgyaláshoz való jogról lemondó nyilatkozatát elfogadó végzés törvényes. Helyesen járt el az elsőfokú katonai tanács akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat a személyi körülményeivel kapcsolatosan hallgatta ki.

Az elsőfokú katonai tanács az ítélet 2. oldal harmadik bekezdésétől a hatodik bekezdéséig a vádlott vonatkozásában a vádirati tényállással egyező, terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Ennek alapján vont le következtetést a vádlott bűnösségére és a vádiratban írtakkal egyezően minősítette a vádlott közlekedési bűncselekményét.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, az ítélet megalapozottságát tehát nem vizsgálhatta. A tényállás csupán a személyi rész tekintetében szorul kiegészítésre az ítélet 2. oldal első bekezdésében azzal, hogy a vádlott 2017. óta rendelkezik vezetői engedéllyel, évente kb. 10.000,- km-t vezet, eddig közlekedési szabályszegés miatt vele szemben szabálysértési, közizgatási, vagy büntetőeljárás nem indult.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket és az alkalmazott joghátrány indokait helytállóan tárta fel és rögzítette az ítélet 2. oldal utolsó bekezdésében. Helyesen értékelte a vádlott terhére a törvényi egységet képező, de két alkalmú elkövetést, a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát, valamint, hogy két utas életét és testi épségét is veszélyeztette.

Helytállóan és szinte maradéktalanul tárta fel az enyhítő körülményeket is. A másodfokú katonai tanács osztotta azt az elsőbírói álláspontot, miszerint enyhítő körülményként értékelendő, hogy a vádlott szolgálati viszonya jelen büntetőeljárás kapcsán szűnt meg, melynek következtében jelentős egzisztenciális hátrány érte. Az, hogy belátta tettének súlyát és azt megbánta megnyilvánul abban is, hogy a szolgálati viszonya a saját kezdeményezésére, 2019. március 4. napján lemondással szűnt meg. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint további enyhítő körülmény a pozitív parancsnoki jellemzése is.

Az ekként kiegészített bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben értékelve nem tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor, amikor úgy foglalt állást, hogy a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez elégséges a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával a Btk. 50. § (1) bekezdése alapján pénzbüntetés kiszabása. A büntetővégzésben kiszabottnál enyhébb büntetés kiszabásának törvényi akadálya nem volt. A kiszabott pénzbüntetés

napi tételeinek száma a bűncselekmény tárgyi súlyával, míg egy napi tétel összegének a törvényi minimumban történő meghatározása a vádlott megváltozott jövedelmi viszonyaival arányos, annak további súlyosítása nem indokolt. Az elsőfokú katonai tanács törvényesen, a Btk. 55. § (2) bekezdésében írt kötelező törvényi rendelkezés alapján tiltotta el a vádlottat a közúti járművezetéstől. Nem tévedett, amikor nem látta lehetségesnek a közúti járművezetéstől eltiltás mellőzését, mivel nem tárt fel olyan különös méltánylást érdemlő körülményt, amely alapján a járművezetéstől eltiltás kötelező alkalmazása mellőzhető lett volna. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint -tekintettel arra is, hogy a vádlott ugyan csak két éve rendelkezik vezetői engedéllyel, azonban ez idő alatt mintegy 10.000 kilométert vezetett úgy, hogy szabálysértési eljárás nem indult ellene- a közúti járművezetéstől eltiltás tartama is elegendő a büntetési célok eléréséhez, az az irányadó ítélkezési gyakorlattal összhangban áll. Megalapozottan döntött az elsőfokú katonai tanács akkor is, amikor a Btk. 55. § (3) bekezdése alapján a járművezetéstől eltiltást meghatározott, jelen esetben „B” kategóriájú járműre korlátozta. Összességében a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétel számának, illetve a közúti járművezetéstől eltiltás tartamának súlyosítására a másodfokú katonai tanács kellő indokot nem látott.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Btk. 56. § (2) bekezdése alapján a járművezetéstől eltiltás tartamába beszámítani rendelte az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időt is, továbbá a Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Budapest, 2019. november 8.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.68/2019/4. számú ítélete a rendelkező részben írtak szerint 2019. november 8. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. november 8.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

